بسم الله الرحمن الرحیم - کتاب خالد بن ولید و حضرت علی

بنام بیچون پادشای بی باک لاشریک له فرد تنهای تاک
او ایجاد کردن سما و زمین کلان بر مار و نخاک نمین
ابر و باد و خاک کناران تمام آراسته قدرت حی لاینام
صد و بیست چار هزار پیغمبر سیصد و سیزده رسول مرسل
محمد خاتم پیغمبران شفا خوای محشر کل عاصیان
چهار خلیفه گزیده نبی ابابکر عمر عثمان و علی
باقی اصحابان مهاجر انصار دایم به رکاب رسول مختار
اربده توفیق بذکر توحید بواچون ثنای خالد بن ولید
بلکم جه الطاف شافع محشر بویره جه تقصیر ای بنده کمینه
گنای وراوان کو لیتی جه لام عصیان باران مزانو
نمین ونیه من بعصیان باری جه شرمنده گی جه شرمی
یارب بحق حضرت رسول سرور بخشم بخاکپای ابابکر
هر باقی عثمان و علی بحق خاصان درویش بخش

ببخش گناهی جمیع مسلمان داخل بروضه اعلی علیین
بده ریم توفیق بتو من امید بواچم تعریف خالد بن ولید
روی بوریزا خالد نامدار تا شی بخدمت رسول مختار
واتش یا رسول عزمم شکارن آرزو دوم کباب آهوی تتارن
دلخوردم بده رضا یا رسول الله باورم نخجیر به امر الله
رسول وات خالد مشو بصحرا از نامتنا وی زور بو و دعا
خالد هش واست جنانی انبیا پنا برد بذات یکتای بی همتا
جوانی ونیه خالد نامدار گیر و دار و رنی بدبی ضعیفه بیکار
چطور ما چراشه و سر و بردن چند رسالت در دلیر بردن
آما و بانه مدارا نکه ابلق نیرآورد زینش نیا رکو
بکیا مجعقشی بی بدضور بنیزلو آما ولده و زبانکر دکشار
واتش ای خالد مشو شکار شرط بویر بشو بیرز فرنگدار
حوالی نزا سوار به وزیرن ملکه صد آلمان ونده آفرین
صد هزار الله جرش تو شوکت رو کرد نصحرا آما بهیبت

هفت شبانه روز نه چه تمام   نیز شکار جه مرغزار بی
باجا بهانه خالد شکار   بنشین و سر کار ضعیف و غدار
ابواره وضعی زاده خور آوا   طفل بتره خور نخانه نیای
طفل بزرگ وینه ماه خوب   او ان بجا آست بیرای به کند
شرم نکه چه امر خدا و هم رسول   برتش جیانه خالد معتب ل
شهر به اندرون دروازه بازر   نا بار ایلدی طایفه کفار
واتی به کاروان کامیان نجات   بار تان جیبتی کامیان بردارن
واتن به کاروان تا رقرآلمن   فرزند عزیز او بیدر نجارن
ذات
نه نه یاوران یارام بیمر لکه   نه عام ابیدی ظالم بی شهر
واتن ضعیف تو کینی نی شو   بی جیبتی آمانی بدران دو
واتی منکوحه خالدم نامی   واتم جیدری او نامه فرامی
اینه چند ماهی خالد بیزارم   عاشق دبالدر شیده قرآلم
درلدر تعجیل بردی شیدا   فرزند قرآل کور تا بنده
شیده هم عاشق بر دا بالدشبی   ماید ور خسار خال و آلدشبی
درلده قربان دا بارکوی قطار   نو شود بجور بر آمان جبار

روانه زایل

روانه زایل بیکرانه مدار   لیکی بیانه ویش کافر مردار
ده شب ده روزه عروس بی نکار   آخر جهری کوه تا بیکار
باجا بهانه ای جا کفار   بنشینا بر وقت خالد نمازار
جد ما می هفت رو آما جشکار   بی دیدار پاک رسول مختار
یا دا دروازه پیایه جزین   آما به ایوان آلدی خوشی نشین
دیش که صدای زنان نعیش جیانی   اطفالان آمان و عاجزانه
واتی فرزندان مادر تان جکوی   بی جر جیانه هیچ ندار و شون
واتن ای بابو جر ندار بینی   اینه به روز نه آبو نانین
طفل معصوم تی آست نیجا   کی نینی نیز تی بدو جه خدا
خالد ایده شفقت بر کشا و نالد   بی بایه مسجد حضرت رو مالد
بیعاجزانه سلامتی بکید   رخ مالد نیای سجایه بیکرد
روکه بخالدش ای رسول الله   واتی بخالد شمشیر خدا
بی جر شی طوره زار وزکاری   یا خو گرفتار آمور ثبات
عرض که یا رسول رو جه مهم خدات   سر و محمد کیاهی و خالی کنات
جویت آیا نی رسول مختار   اینه هفت روزن لوام جبکار

البته آمینانه زن نیز یار — مثاله اکنی زاریو کر بانه

چینی کرو نه چنه طفل شیر خور — هر رو ورو شانی زوجر و فتنه

نمز کوشین اوکونه بد کار — جواب چینن رسول مختار

رسول اید شنفت خاطر کو ملول — سرو ست بدعاه سید مقبول

فرمانی سیف الله گران مکر دل — نقد بریز دانی نمبه باطل

زوجه تولوان پرل ارد فشار — مکان قزال طاینه کفار ۵

عرضی که غدات یام دستور بد — مشوم بو مکان بی غزال کفار

باور ون ویسی اوکونه بد کار — معبود معبود صبور ستار

جواب خالد غدات بو یاور — جدت بران منزینی ضرر ۵

اما ما قلدی بکره رفتار — نوا بو نیفه ضرر چه کنار

خالد سجدیش بر رجه شاه سرحد — رو که بیانه شیر نامدار

صلاح روی خنک پوشان بقانت — ضرر نی نداخ بود آن ندامت

کمند و کمان و سنش بیا او — ندل هر سوات یا هو منی هو

ونیدش که قطران بر مه کوه طور — نعکه چهار ده آبیو زر دو سور

شمشیر حمایل بجه در وان میان — نیزه فداره خنجر جان ستان

تمام ندارک وار دا بو بیشی — بی دکور قوی شیر بی اندیشی

ابلق

ابلق بر آورد زینش که تیار — همت طلب که جواد مختار

اطفالانی سید مجتبا هر وست — دینه زمدران ارو نتی بی ربتی

به شبا نور و خالد نگه خدا — باد او در بند کوه سیاه او

باد او ابلق جهان کردش طی — ناگاه جدا کا کوف ندام وی

نشر براده بی بتعجیل تاب — دیش یک اژدها آماجنه شتاب

چم وینه کپر الدشه وینه که — خالد در لحظه آماده بیتو ۵

رو که بخالد اژدر ضو نخوار — همت برد خالد باورو بوار

خالد پنا بر دبزات الله — نزدگنا بجوش او شر هیجا

ندل یار کرد رسول سرور — صلواتی واناورون پیغمبر

وانتی ای اژدر بکره فرار — به آما پر بت شمشیر آبدار

اژدر نور آورد بیچ دام بدام — صحرا بی تاریکه نهناسی تمام

خالد شمشیر بر داور روی تیغ — دانفرق سر ریک نی اژدها

لنکه چپ ضار لدشه اژدها — بتاو تعجیل او آورد برا

باد او بجای برزه مرغزار ۵ — سرا اول شیر بنی پر حکمت کار

دیشکه لشوار آماما جشوق حیران — جو مکان فاهی نکود انیر

سواران جه ور خالد دیو وچم — دیچ وردا بهم چنیّا ارقم
سره بو ای خالد گرتش وتنگ — دلت دان و نیزه حربهٔ رزم جنگ
واتش ای سوار گینه بید ستوه — یزا بو بتعجیل حزو ب
واتی بحریم ثملکه مکان م — قسمت آوردن نشوم به اروا
کارم درنگنا که گدی خالـ — ار عزمی دار دا ونم بو جا
جوابدا به ادب بیابر جزینه — ورنه هو بیته اندامت اوینه
بهمت دان خالد بکران نحرباـ — خالد دستش بتیغ ببرا ان
بهر دو ار لحظه کوشی بی گیان — بضرب نیزه حربهٔ جانستان
جه اوان وبرد آمان برا وه — منزلان جه ربدانی وباوه
بعد از روی هفتم باوابه اردوا — طلار شاهی ونی به عیان
تندل [illegible] یارب کی ندارون — منزل بیانه کس بکیر دن
خیلی فکرش کرد جه جره درون — آخر وات ابلق تو ذات بیحون
بامر او بیرم هرکه — ابلق تو بعشق خواجه روزنگ
نهر جابی خاص ودیت حلال داری — برو مهمان تو ویت مختاری
اید واتو جلو دستش وکردنه — کوچه بکوچه تا بی بکر [illegible]

تا آخر باوا

حقیر

تا آخر باوا بدروازه ۶ — دروازه کی اندازه
ابلق تو جاکه مدرا نجار وینش — بانیا نور نه کم نه بیش
خالد وات صاحب یانه مهمانم — مهمان غریب جه دور آمانم
یکپیره زالی آما و بیرونه — دیشکه سوار مدران چنینه ستون
وافتش ای مهمان وتن آمابی شاد — بیابر جزینی فوه انیکزاد
یانه و بحمرمال گردنه بغداد — هام ویم سر گچه کردنه میان
خالد [illegible] خوشحال باور ودیوار — تو ویانه عاجزو نکار
زال وات ای فرزند قدم آوردی — یانه ویرانم آوردان گهوی
تو اقنع بیار کوجیه خالد — وینه دلسوز نبوانه بیجد
خالد وات دایه بنجو در جر — کسیو داری فرزند یا شوهر
جه ایدابی تیر نا موه ور — و فرزندم بهن وینهٔ ماهو خور
نیشانه یانه لوان شکار — بعزم سیران آهوی مرغزار
تا وختی بخیر بیاوه او دا — بکران قدمت ای تیر ابجا
خالد وات رنکش [illegible] چونش — سینم و اجه راس حالم زونش
دایه [illegible] اوات نه و آ — خالد مرزا ابیرلی حجنی سپلید
زال وات فدات بام ابنزار [illegible] — معلوم ایزاری [illegible] نیشن

دیدم واچه راس حیش ایزاری
هرامری داری دنم کی اعلام
خالد وات دایه کارکی و ننی
هر چی احوالت قصه دیش تمام
آخر وات دایه ارمکنیم و تیغ
نرای فرزندانم یاوام پیدا
آخر لیان به بد عدا و بجنگ
بضرب شمشیر بهرام کهف گیان
بیای دیم آمام کفتنم ودم
زال که اید شفقت خیلی کهوزاری
جوابدا چنی که رمت کهری گفتار
خالد در لحظه کمیه ضیدنو مان
اوشو مهدجار نو جابه مهمان
اوسه هورینز اوتی کهو بدروش
الله هاسی کیانی تروبانه شاه

دچی بیطوره دل بیقرار
بواچه بنم باقی و السلام
کنای کس نین کلانم زبوتی
کهوبهری دایه اول سر انجام
به سر یه شمشیر نداروم ریغ
خروشان پری تیغ یکیسان
دنیا ندیدم بی و شوه زنک
هر چی رضا تنی الرث هنزرو
اختیارتن بانی والسلام
هوشش آماوه جیی قراری
هزار چون او ان مکرو فسان
نیا مجفوس او زال کهس
صحر وات مشون پتا بسبحان
کشکولو کلیوس قوادبویی
وینه گسایلدان هم کونه کدا

شرح اندرون

شرح اندرون دروازه شهر
یاله دار تخت کنا چه قزال
دختر چنی و یا درویش دی بجم
عاشق ورفتار برش باله شی دیده
بیهوش بی ساعتهم آما بهوش
باوردی برد یم درویش ی
مکانی چکون چکوش مکان
کنیزان بقول ماه جهاندار
واتن ای درویش مکره مدار
خالد وات کنیز مطلبش چیشی
بهر حالی بی بردشان وسر
بهری درویش کیش به ختر
چندی تواضع بکرش چنتی
امشو مهمان بربینه نیمای
اوشو بندی نشتن چهنی هم

پناه برو بذات پاک الله م
سحوبانش صافتر جه آب زلال
هیچ دردجه روانه چنی مارانقم
مایلی وارفتار دیده شهلایی
وات بکنیزان ماه مهره انعوش
جاش مزانونم بو جای
مطلبش چیشی بهر چیش آماه
لوان وخدمت خالد نازدار
توشی طلب کرد سول سایه دار
مدن آزام فاطم رشتی
تانش دایه تند دختر
دختر هورینز او بیا وسر
آخر دات پنش درویش دلریش
صحر مبارک بذات خدا
نبی جلدشان سیاهم در خدم

هرچه احوالات قصه ویتی تمام
دختر ایدی شفقت عشقی جوشتیا
چند شونلر رسول آماننی دوم
شهادتم آورد بجدا و رسول
جه فا و دا رسول منش دیتو
اما زن قو مرام آورد نی
عقل مجالی نمبو چنیت م
خالد وات نازار دختر خاقانی
یا زنا بیرونه جر زیدی مکانی
دختر وات خالد خدا یارت بو
امت خواهی که جه دختر خاقان
صحبتهو ریزا خالد بخرو ر
یاوا دروازه کهر حمانه شاه
عزم کو داری بکیله و پس
بواتش للم دربانم آغام جدر که
ایسه نی ولات غریب شارم

که پری دختر اسیر آخر انجا نم
واتش ای خالد بزات خدا
روشن لب و دندانیز روشنی چانم
دینی اسلامم او شو که قبول
راستش هر ایدن بی ادب دری
ده شب ده رو عروس که نی
راستش هر ایدن اینه وانم بینه
حضرت اله بعوث سبحان
یا انی قلاو رنه رمکرو ویران
معجزه رسول نگهدارت بو
پنا برد بذات پاک شاه سبحان
دینی را زنا وه دروش للکتور
دربان وات دریتی بشو اودما
درنه مواجو کرات بی نفسی
مکانم نملک تا حیه سلمتور
آرزوی سیران تخت طلا رم
دربان

دربان دنگ نکی خالد پس
انجات دره توته بدرهم نجات
اوسه جود مالوا اندرو ش م
چند جه کنیزان زلفان عنبری
جوابش یا وا همنکو جه ویش
خالد شنا آد سر دکیش ه
بتعقد برحق نو وخت زمان
بواتش ای زن اینه پیش کورد
بی جن و بیری حدیثی سر و ر
منالدن پریت مکرو بیزار
تو شرمت نا صاحب رسول الله
ایسه هو ریزه بشی اودما
زنان وات ای خالد جا جای جاکار
هر شو جر مکان بزار ریو معمول
هر چند لدلیا خالد نازار

ندل هر موات یا خدای اکبر
بیشق محمد علیه الصلوات
الله کاری کیت بو بینه مجنون
آمان ویران خالد شیر بینی
آما و بیرونی کافر بد کیشی م
وینه زاهد ارنا دروش ایا
کنیزان هر یک و جا رلوان
بی چرجه منالدن بی طور و بیرکی
آمای ور مکان قزل کا فر
الهی بر بیزان جهنم سیلاو بار
نزدی قیامت روش مبو سیا
ویت بوزه مجک بای معطف
ایسه بواچون بکرات بدار
انی بیزارم حدیث رسول
فایدش نکو او گونه بدکار

یکنو رنگ

[illegible]

یکنو رنگ طرکه برآماجست ر / دیا ولاده خالد نازار

ویشکه یکنوا پچنه یاب دمان / دیا پچه دور مدر و حولان

دلت دا بشمیر مدرا بجای ولیش / ناکه او سوار بیاو پریش

نزاو بزاد ضرت هین / رشید قدرت حوی تقاهان

دروه بیچه و خالد آورده / خالد چنه او نوافیع نکه

واقش ابی حوری ولش آمای نشار / مرلوم ایدبه یاوام همرله

هر اچنه هم آمان برادره / چند بیته عظیم نشان وباده

نایادان بجای یکیر عزازی / هراوی شیرین گل گلزاری

خالد دختر نازار قاف / چند دختر خاوم شای وجهان

زانوت باور سرینبوت دیا / بلکم سازی نو خاوم نخیان

ورسر نیا و بان زانوشی / بیهوش بی جو ط شما ملیموش

ناکاو نازار سر هور دحت نکاه / ویش صحرا یان وکرد نمایار

زانا بنافی سپای بابوش / همراو دنتو درکل کفی پوش

واقش ار خالد سکرد بیدار / فتوای دل یان وتم میدار

دلت هور دا دردم پیری مناجات / له لا بدر کای قاضی الحاجات

واتش یا خدای ستر پوش ستار — جز خاده خالد بگری بیدار
زاری مکنه به دیده گریان — دعایش قبول بی جبار که بیجاء
هوریزا چو خاد خالد نازار — دلیشکه بیوشیون باه جهاندار
بو اقتش پنه ای ماه پروین — بی چو سوار و جکونات السیرین
واتش خدایام بالدی زره بستون — بابوم آوردن سپا چنی جیحون
برلورانم بد بلا بوم — هر یک وینه دیو ار دلم ریون
سپای فراوان آورد بیایم — پنهان بذات پادشای سبحان
خلد وات نازار نوره جانم — مگره زار قضات و کیانم
مبعوث حق بینای بی نظیر — بمعجزه پاک رسول دستگیر
یک کار سانی ما درویشان — زنده قلتن [illegible] برنشولیشان
اید وات بمجنت هوریزا و با — اسباب روی رزم بتم پوشنا
دختر بو دستور چنی بار د مانه — شمشیر مصری کبابت وردی میان
دست پای اوزن بستان ببخت — آوردش بیجاش بشاخ درخت
دختر وات خالد کذ بیده رسول — یکجرتی داردن بکرتی قبول
بیخشه بمن ای جنگ پر تیشی — عرب جعب نزار و اندیشی
تنها رو بکم نی جنگ کفار — السیدم بذات پاک کرد گار

مانر زادبکم

قوش تیری اعگار

نامزد رو بکم و سپای جیحون — تا که بزافون به چنی بیو چنین
آمانش وخیل مکرم هنا — داخم تا جدل ای شیر هیجا
خالد وات ای شوخ چنای گار — توبش بجنگ به تنیا سوار
عتی رسوا بیو قبولت کریم — اصحابان کهو بیزنانه میدان لیم
او کفته خالد تا ور رسشی بکوش — روکهو میدان زلزله و خروش
هنت خواهر کهو جنیر صفدر — روکهو میدان چنی شیر اژدر
گاگا بنیزه گا بضرب تیغ — چه کشته ضوبان نگواشی دریغ
تا بوقت عصر شورشی بی نکار — کشته کافران و ابنجبار
نه کس سرلوربار کهو بتیغ — بوسا نجار زاتش آمای چنی بیغ
آخر جبتقدیر بینای لا مکان — بکیرانش بی کور بی آمان
بار وینه لشتون اده چنی منار — لب وینه دربند ما وای سرمنار
آخر ا بمجنت کور نا بکار — هنت دا شمشیر چنی رعد و مار
آما پی دختر او کو نه مردود — گاگا هناشش ها وینه دریای لاد
دابود شنه کنیز سالار — کوشش بهانیم بو بینه خیار
خالد اید وانا کنیز بی هلاک — السرینم چنی سیلات ریز تا بجک

او کرد و میدان طایفه کفار — سر و تنه خزان ریزان بوار

نعرهٔ دلیری یکمت بجوشی — دهشتی یکبار زلزله در حرز شی

کافران یکبار هجوم آوردن — تمام حکیما شیرین و بریدن

کبتا نعرهٔ سخت واتش یا الله — شیر روز میدان یعنی سیف الله

هجوم کافر نعره کرد و کف — خالد بتنها وتی مدا نصف

کا حرب بشمشیر کا بضرب تیغ — نشت نزدی کفار چنی قضا و سیخ

اوروتا ایوا هفتهزار سوار — کشیدا بی بدت خالد تا زار

او سا تو غروب خورشید بیوار — تو معرکه و جنگ وتی وت وکنار

آما و سر آو بکرد شی تماش — لا لد بدرکای دا تای بی نیاز

تا وقت صحر مشغول بی بدعا — قضا و هم ادا آوردش بجای

صحر مو ریزا تیر تا مدار — سوار بی و زین بی جنگ کفار

رو کرد و میدان او بلق سوار — نعرهٔ دلیری کیت نزد و قار

ببو بمیدان او کس نامدارن — آرزوم بی رزم جنگ کفارن

بعد نعرهٔ خالد لرزیان جو پیه — کفت نزد ربساط زلزله شدید

یک کافر بی نا شی بی قلندر — آمرا فروز کرد چنی کوره صد کو

او کرد به خالد

رو کرد نجالد کور بد اطوار — لا لد شه وینه گردم وینه فخار

واتش ای خالد تو وازه آمان — بی آما پریشکر منه بی سامان

خالد دات ملعون نابیو کزرت — بهانه بنیم زور البرزت

بتوفیق حق پادشاهی جبار — تو بضرب من میبی نکو نثار

ملعون نامرد کرز برد نهوا — چنی کوه البرز بچار خارش دا

آوردش پسر کرز بی سامان — خالد نه اسپر وتی مکر دنیمان

خالد یکسر تمام جوش اکبر — دعا مکران بی خالد تکبیر

یا الله با جنی رسول رهبر — خالد چه اپرم تو منیع حرب

بقصه قلنان دفع کرز عی کرد — نباد تعجیل دست بشمشیر برد

شمشیر مصری لقب قداره — بدراتش بملعون کرد شی ناکاره

وینش چنی فیل سرنکون کرد شی — و روی کافران حمله آوردش

کافران چنی دی حمله آوردن — احاطهٔ خالد حلقه کردن

دست دا بشمشیر و تنیا سوار — پناه برد بذات واحد القهار

بجیب برابت مستانه تیغ — نعره میکیا چنی شیر نر بیغ

سپاه کافران مبین هار زیان — در یک وار طایفه تا شار

بنج بشمیده شکست نمیدان کیک
یکیدی ریزه ریزه سنانی
تا وقت ایوار شورشی بیگار
کشته کافران یادا سی هزار
شو آما بوار زار یکیت امیده
چندنام کار چند نیزه مردار
او شو لدلیا بدرگاه سبحان
موا تشی یا رب دلاوری دلکام
کمی بی کس ان امر تو نیه کس
یا رسول الله فدای نامت بام
اعضام کل نه یاتی زاها مختار
موات یا علی صاحب ذالفقار
بقدرت حق قیوم جبار
کفته بیتی تویر خالد بن ولید
واتشی یا ریطو وتم کرا ازلم ر
میک ربانی آما جهدا

دیت داو نیزه نیز سهمکی دم
هر آورد و بر صحفه بیانی
ولنشی بکوران لدر و باه لدر
صد بار کی الله خالد نازار
ویشی وبت او کنار خالد بدوا
کاری بجرکی خالد نازار هم
الیرسی مرمز او دیده گریان
بیکتای وبت بدی مرلوم
زیارکی توبخ زد فریارکی
نجات در نی شاه رضا الد تمام
بیکتای وبت امیدم بنی
بیا مرد خالد ذلیلی نیکار
او شو سلوالجه بی رسول مختار
تا به نیمشو محکوشا توصید
مزانند احوال خالد نازار
سلدهتی بکجو وشی انبیا
واتشی یا رسول

واتشی یا رسول وقت بو انهار
ذلیلی ذلیل بیاوشی بدلو
فرماتی یا اخر جکام مکانش
عرض یا رسول مکان قتال
علی طلب کو رسول سرور
بو عده بکرو بشو به مکان
علی بی خالد بورکیت خرش
روکه ویانه شیر سهمکین
خم دلدلش دردم کو تیار
ذالفقار شی بیت او دوره کر
هی که به لدل بیتر نده دوا
دیشکه صحرای پرتن مرغزار
چند هزار نعره ها سرد نی
جیلی هر شی دا شیر کو کار
پیابر دندان ذوهای داوری

خالد کیر وار دنجیت کفار
بکیانه علی روان بوچین مال
ولدیت کام کو رکام بیابانی
کافر بدبخت کور دبی بطال
فرماتی یا علی مدارا بکر
خالد ذلیلی ای شیر یزدان
بی عزای کافر دروی بداجوش
حکم شی وجه دلدل یکز زینی
علی هوریزا و نشی بی سوار
همت خواهی کو جیاه سرور
بچند دقیقه یاوا به مکان
کافران کفتش لدر و بان لدر
زاناشی بتحقیق به خالد محو
خالدشی ندی شیوه بی یکجار
کیت ندرون نعره حیدری

لوزا بونوه تمام کشو کو — کافران گروهی آمان بستو
زامان بتحقیق توره اصیدره — شیر یزدانن کشتهٔ کافران
چینی باو بلکون خالد بدره — وندلی شکر ذات بیحد ذوالجلال
آما و حضرت خاش بیهوره — علی خالدوی خالد دست کوبلکه یا
جامه رسول شاهانه کهو نور — ساریتی بی زمان تمامی بکید
صلوات سا چوه دعا روکه بکفار — کاهی نیزه کا یز ذوالفقار
اوشو چلکذا بین هزار نفر — کیتی بی بدیت یز دلو کر
اوروتا ایوار میدان خالی — سپاهی کافران هرنه قراری
خبر ببنغوه جناه مختار — چند اصحابان چاروه هزار
بکایتک تمام اصحابه کرنین — بلنفکه بیدا خ اکان تمکین
بانی اصحابان هجوم آوردی — طایفه کفار حصاری کهدن
کهوین آخیزان به آما مکان — شا چیغی لشکر آوردی ایمان
فارغ چه جنگ مهاجران — کهدکی به انبیاه علی ذوالفقار
سپاهی ایلدی آمان او حضور — صلوات داد جهان سید پاک نور
طلب کهو خالد جودم بیغم — هر ایتی تمام اصولد بکید
کهوین اصولد وقی کهد روش — جه آما لوانی جیبا او دتی

هرچه اصولد

هرچه اصولدث کناچه خاقانه — بیری سعید بکید کهو بیان
حضرت خراسانی اوزه آوردی — ورسو یاری چه بندرهای کهدن
فرمانی ای خالد بیر بمترد — ایمان پیش نبی متقاله زره
ذوالفقار علی بینه وسرتی — تاکه چه روش بوجبه اصحابی
ذوالفقار علی پیشی نه ویار — کهو شابه حاکم بوبینه ضیا
خالد سجده تی بیروشاه سرور — واقتی مناد ان همرانی بکید
رسول حرات خالد لدنه او حضر — جلوت کهو بنهان با بیتر وسر
حضرت هور یزا خالد کنه نو — تا شیه وجا کم قتی او حضر
دو رکعت نماز آوردش وجا — به امر خالق وحضر هور یزا
سجده تی بکید وشاه انبیاه — کهو نعلین شی وجهان مالد
خالد جبار سجده زبان بر — شکر خداوند وجا به آورد
جودم بی خالد نکاحی کهدن — فرمع خدا بجا آوردن
یک هفته نو جا دیدار مانی — بعیش نشاط بکاه مرانی
نیایه رکاب رسول سرور — صلوات هو ان اصحابان بکید
میری مدینه رونیاه هراه — تمام اصحابان حاضر بیدرکا

یارب بحاجت رسول رهبر　　شیرافکنی ایمانی یکسر

بیخش گناهی جمیع گناهکار　　نهول محشر گشت بیر ستکار

با جمیع اصحاب گزیده رسول　　دعای عاصیانی بکری قبول

جواب نکیرینی لیاده کی آسان　　بیلکم جه محشرنه بای هراسان

بیخش گناهی جمیع مسلمانه　　شیرافکنی خانم نه بیبیا

هرچند عبد الرحمن نیلیتی محنت　　بیخشید یارب قیامتی شفاعت

بی جمله واتنی درده نیز جه غم　　بیلکم خداوندلیق کرم کرم

هرچند حاضر یاران جه مجلس بکید　　صلوات ایدان درود پیغمبر

هزاران ... هزاران سلام　　زیاده بر محمد علیه السلام

به اتمام رسید در روز خمیس از دست فقیر سراپا تقصیر عبد الرحمن

ابن شیخ مصطفی ملا ... برای ... سید عبد الرحمن احمد

او ... در تاریخ

سنه هزار سیصد بیست هفت ۱۳۲۷

او ... تاریخ سنه هزار و سیصد و بیست و هفت